

Koniec ery ryb cz.1 - tajemnicza wiedza majów

05/02/2011 13:20 by Paweł Licznerski

Od paru miesięcy spadają ptaki z nieba.

Tracą orientację na skutek odbierania wcześniej nie występujących w ich środowisku cząstotliwości i promieniowania, które je zabija.

Masowo rąwnież giną ryby w morzach naszej planety.

<http://www.theepochtimes.com/n2/content/view/48895/>

<http://www.stuff.co.nz/environment/4569240/Dying-birds-stir-extinction-fears>

<http://www.abcnews4.com/Global/story.asp?S=13794888>

CZAS I ENERGIA [WIEDZA KULTURY MAJÓW]

Majowie pojawili się, aby poinformować nas o prawach energii kosmicznej tej galaktyki, która wpływa na zachowania wszystkich obiektów i istot znajdujących się w jej granicach.

Prawa te bardzo precyzyjnie regulują zjawiska zachodzące w Układzie Słonecznym, w tym również na Ziemi. Aby je zrozumieć, musimy znać chociażby przybliżoną strukturę galaktyk i zachodzące w nich procesy.

•

•

Galaktyka spiralna, w której znajduje się między innymi nasz Układ Słoneczny nazywana jest „Drogą Mleczną”. Zawiera około 200 miliardów gwiazd i ma średnicę około 100.000 lat świetlnych. Na horyzoncie nieba widziana jest jako jasna smuga. Taki jej wygląd spowodowany jest naszym punktem obserwacji. Oglądamy ją z jej wnętrza, jako że Ziemia znajduje się w pobliżu płaszczyzny dysku galaktycznego. „Droga Mleczna” więc najjaśniej w okolicy gwiazdozbioru Strzelca, w którym znajduje się jej centrum.

Pas „Drogi Mlecznej” rozciąga się od gwiazdozbioru Kasjopei na północy do gwiazdozbioru Krzyża i Południa na południu. Jego pochylony widok na horyzoncie nieba ziemskiego odzwierciedla silne nachylenie płaszczyzny równika Ziemi do płaszczyzny równika galaktycznego. Również płaszczyzna ekliptyki Ziemi (płaszczyzna orbity Ziemi) jest silnie nachylona do płaszczyzny równika galaktycznego.

Wszystkie rozbudowane galaktyki posiadają w swoich centrach supermasywne obiekty. Bezpośrednie pomiary przesunięć dopplerowskich dla materii otaczającej jądra pobliskich galaktyk (tj. galaktyk otaczających naszą galaktykę) dowiodły, iż musi się ona poruszać z bardzo dużymi prędkościami, co może na wyśmaczyć jedynie wysoką koncentrację materii w centrum galaktycznym.

•

Obiekt w centrum galaktycznym skupia ogromną ilość materii w bardzo małym obszarze. Takie supermasywne obiekty w centrach galaktyk są swego rodzaju „silnikami” zasilającymi i stabilizującymi całą materię galaktyczną.

•

•

• Sagittarius A* jest źródłem 1/4 rdzeniem promieniowania w centrum naszej galaktyki. Międzynarodowy zespół

z Instytutu Maxa Plancka (Rainer SchÄdel) obserwowano ruch gwiazdy S2 w pobliżu Sagittariusu A* w okresie dziesięciu lat. Te obserwacje potwierdziły, że Sagittarius A* jest wysoce zwartym masywnym obiektem. Badanie orbity keplerowskiej gwiazdy S2 pozwoliło ocenić masę Sagittariusu A* na **2,4 - 2,8 miliona mas Słońca** wewnątrz objętości o promieniu równym lub mniejszym niż 17 godzin świetlnych, tj. około 120 AU (AU to jednostka odległości Słońca od Ziemi równa 149,6 mln km).

Obiekt o masie milionów mas Słońca, który wiruje z ogromną prędkością wytwarza również ogromne oddziaływanie, które podporządkowuje całą materię galaktyczną. Następuje sprzężenie zwrotne: obiekty przyrodgalaktyczne napędzone oddziaływaniem centralnego obiektu przyczyniają się do powiększenia energii tego wirującego pola. **Centralny „żsilnik” galaktyczny wysysa również jego promieniowanie, które emitowane jest w ściśle określonych kierunkach PKL w ściśle określonej ilości i czasie oraz o ściśle określonej charakterystyce.** Majowie w swoim galaktycznym kalendarzu określili powtarzające się cykle dla naszej planety, które mają bezpośredni związek z tą energią. Każde z tych cykli liczy w przybliżeniu 5125 lat ziemskich.

Obecny cykl, od 3113 r. p.n.e. do 2012 r. n.e., jest określony piątym Słońcem.

Cykl ten dzieli się na 13 podcykli zwanych baktunami. Każde baktun trwa nieco ponad 394 nasze lata, a w terminologii Majów dzieli się na 400 tunów,

po 360 kinów, czyli dni każdy. Tun dzieli się na 18 odpowiedników naszych miesięcy zwanych uriałami, po 20 dni (kinów) każdy.

	dni ziemskie	kin	1 kin	1	lata
ziemskie	365,25	1 kin	1 kin	1	0,003
unial	20 kin	18 tun	18 urial	360	0,986
katon	20 tun	7200	19,713	baktun	20 katon
	394,251	cykl Słońca	13 baktun	1872000	5125,257

precesja Ziemi 5 cykli 9360000 25626,283

Zatem rok Majów „tun skądś się z 360 kinów (dni).

Widać! wyraźnie, że nie był to rok solarny.

!

Powstaje pytanie „dlaczego?

!

Słońce było w kulturze Majów żywymi istotami i dawcami życia.

Czy jest możliwe, aby Majowie, którzy byli świadkami cykli aktywności Słońca, nie wiedzieli ile trwa rok solarny?

Poza tym, mieli również inną 365-dniową jednostką czasu Haab.

W kalendarzu Majów było coś znacznie ważniejszego niż Słońce.

!

HUNAB KU

!

Dawca ruchu i miary. Serce galaktyki.

Dawca życia dla Słońca. Przyczyna Bytu.

!

Majowie wiedzieli, że Hanub Ku przekazuje Słońcu inteligentną energię, która manifestuje się jako cykle aktywności Słońca (np. plamy Słońca, koronalne wyrzuty masy). Blisko 23 letni cykl aktywności Słońca nazywali oddechem Słońca, po 11,3 lat na wdech i 11,3 na wydech. Wiedzieli również, że rodzaj (jakość) tej energii zależy od położenia Słońca względem Hunab Ku. A to z kolei determinuje jakość energii, jak Słońce przekazuje Ziemi. Tak więc rodzaj energii, czy też informacji zawartej w tej energii, ma bezpośredni wpływ na to, co dzieje się na Ziemi.

!

Â

Przyjrzyjmy siã 13 baktunom w obecnym cyklu piãtego Sãoãca:

Cykl pierwszy. Baktun 0. Baktun Siewu Gwiazd. 3113â€“2718 p. n. e. / 13.0.0.0.0

Wejãcie Ziemi w Galaktyczny Promieã Synchronizacji. Zasianie ã gwiazdnych przekazãw" Galaktycznej Ligi wãrd ludãw zamieszkujãcych planetã. Zjednoczenie Gãrnego i Dolnego Egiptu, 3100 p. n. e. Rozwãj Sumeru, 3000 p. n. e. Rozpoczãcie budowy Stonehenge, 2800 p.n.e.

Â

Cykl drugi. Baktun 1. Baktun Piramidy. 2718â€“2324 p.n.e. / 1.0.0.0.0 Budowa i aktywacja Wielkiej Piramidy w Gizie wyznacza moment zakotwiczenia planetarnego ciaãa ãwielistego, Egipt 2700-2600 p. n. e. Rozkwit cywilizacji sumeryjskiej, Akkad i Ur, wykorzystywanie brãzu. Pocãtek hinduskiej cywilizacji Harappa. Pocãtek osiadãego ãycia rolniczego, Chiny, Mezoameryka, Andy.

Â

Cykl trzeci. Baktun 2. Baktun Koãa. 2324â€“1930 p.n.e. / 2.0.0.0.0 Peãne wykorzystanie koãa, pocãtki technik transportowych i myãlenia cyklicznego; spisanie kodeksãw praw; rozwãj metalurgii w Mezopotamii. Sargon i pierwsze imperium babiloãskie. Pocãtki wojen z wykorzystaniem rydwanãw, imperializm terytorialny. Era legendarnych cesarzy, Chiny. Powstanie cywilizacji minojskiej, Kreta.

Â

Cykl czwarty. Baktun 3. Baktun ãwiãtej Gãry. 1930â€“1536 p.n.e. / 3.0.0.0.0

ãrodkowe i Nowe Krãlestwo w Egipcie; przeniesienie centrum do ãwiãtej Gãry Zachodu (Doliny Krãlãw) przypieczãtowanie decyzjã Egipcjan o uwiecznieniu zasady dynastycznej oraz umacnia wzorzec defensywnego terytorializmu jako normy cywilizowanego ãycia. Fale najeãdãcãw: Hetyci, Ariowie. Upadek cywilizacji minojskiej i hinduskiej.

Â

Cykl piãty. Baktun 4. Baktun Domu Shang. 1536â€“1141 p.n.e. / 4.0.0.0.0

Zaãnienie dynastii Shang w Chinach; powstanie teorii jin-jang; zaawansowana metalurgia brãzu, wzorzec cywilizacji chiãskie. Pocãtki cywilizacji wedyjskiej, Indie. Pojawienie siã cywilizacji Chavin w Andach i Olmekãw w Mezoameryce. Echnaton, Egipt; Abraham i Mojãesz, Izrael zjednoczenie Hetytãw, Mezopotamia.

Â

Cykl szãsty. Baktun 5. Baktun Imperialnej Pieczãci. 1141â€“747 p.n.e. / 5.0.0.0.0

Imperia babiloãsko-asyryjskie. Broã z ãelaza i maszyny wojenne. Wzrost znaczenia Grekãw mykeãskich w basenie Morza ãrdziemnego, upadek Troi. Dynastia Chou, Chiny, pojawienie siã I Cingu. Ekspansja kultury Olmekãw w Mezoameryce. Wykorzystanie koni do dziaãaã bojowych; wprowadzenie militarnego wzorca wãdzy i sukcesji dynastycznej wyznacza normy cywilizacyjnego ãycia na planecie.

Â

Cykl siãdmy. Baktun 6. Baktun Nauk Umysãu. 747â€“353 p.n.e. / 6.0.0.0.0

Okres pierwszej fali galaktycznych Majãw w Mezoameryce. Imperium Persãw. Rozwãj wyindywidualizowanego, filozoficznego sposobu myãlenia wypiera wczeãniejsze, kolektywne formy. Pitagoras, Sokrates, Platon, Arystoteles, Grecja. Szeãlã szkãã myãli wedyjskiej, Ma-havira i Budda. Indie. Lao-tsy, Konfucjusz, Chuang-tsy w Chinach. Budowa Monte Alban, Meksyk, pocãtki systemãw kalendarzowych Majãw.

Â

Â

Cykl ãsmy. Baktun 7. Baktun Pomazaãca. 353 p.n.e.â€“41 n.e. / 7.0.0.0.0

Cywilizacja helleãska, Aleksander Wielki. Rozwãj Rzymu, pocãtek imperium rzymskiego. Celtowie w Europie; zaawansowana technologia ãelaza. Zjednoczenie Walczãcych Krãlestw

przez Ch'in Huang Ti w Chinach, początki dynastii Han, Wielki Mur w Chinach.

Rozprzestrzenianie się buddyzmu jako religii kosmopolitycznej z Indii do Azji Źródkowej. Jezus Chrystus, religie gnostyczne na Źródkowym Wschodzie. Rozproszenie Olmeków i początek Teotihuacan.

Å

Cykl dziewięty. Baktun 8. Baktun Panów Czerwieni i Czerni. 414–435 n.e. / 8.0.0.0.0

Ukończenie centrum Piramid Teotihuacan, zjednoczenie kulturowe rejonów Mezoameryki, Panowie Czerwieni i Czerni, pierwsze nauki Quetzalcoatl. Moche, Nazca i Tiahuanaco w Andach. Wyspy Wielkanocne. Powstanie królestw Afryki Zachodniej. Ekspansja i upadek imperium rzymskiego; rozwój chrześcijaństwa. Upadek dynastii Han; rozprzestrzenianie się buddyzmu w Chinach, Azja Południowo-Wschodnia.

Å

Cykl dziesiąty. Baktun 9. Baktun Majów. 435–830 n.e. / 9.0.0.0.0

Druga fala galaktycznych Majów, Pacal Votan z Palenque i rozkwit systemu kulturowego Majów. Mahomet i powstanie islamu. Rzymsko-chrześcijańska Europa Zachodnia i bizantyjsko-ortodoksyjna Europa Wschodnia. Rozwój hinduizmu, Indie. Rozprzestrzenianie się buddyzmu do Tybetu, Korei i Japonii. Dynastia Tang, Chiny. Rozwój królestw Azji Południowo-Wschodniej,

Indonezja (Bora Bora, Jawa). Panowanie Tiahuanaco, Andy. Cywilizacja polinezyjska, Oceania. Wczesny rozkwit cywilizacji nigeryjskiej.

Å

Cykl jedenasty. Baktun 10. Baktun Źwiastych Wojen. 830–1224 n.e. / 10.0.0.0.0

Upadek cywilizacji klasycznych Majów i Źródkowego Meksyku, Trzcina-1-Quetzalcoatl i wzrost znaczenia Tolteków. Cywilizacja Chan Chan i Chimu. Rozwój Ife w Nigerii. Rozkwit i rozszerzeniu wpływów islamu, konfrontacja z cywilizacją chrześcijańską – wyprawy krzyżowe. Rozkwit cywilizacji Tybetu. Dynastia Sung, Chiny, prasa drukarska, proch strzelniczy. Dynastia

Khmerów, Azja Południowo-Wschodnia. Wielkie Zimbabwe, Afryka Wschodnia.

Å

Cykl dwunasty. Baktun 11. Baktun Ukrytego Ziarna. 1224–1618 n.e. / 11.0.0.0.0 Ekspansja islamu do Indii, Azji Źródkowej i Południowo-Wschodniej, Afryki Zachodniej. Izolacja Tybetu. Wzrost znaczenia Turków, Mongołów, podbój Chin. Izolacja Japonii. Rozwój Zimbabwe w Afryce Wschodniej oraz Ife i Beninu w Afryce Zachodniej. Szczyt cywilizacji chrześcijańskiej w Europie Zachodniej i rozwój ortodoksyjnej Rosji w Europie Wschodniej.

Reformacja i rozłam Kościoła Chrześcijańskiego. Rozszerzenie i triumf cywilizacji europejskiej – podbój cywilizacji Inków i Azteków. Początek kolonizacji europejskiej, zanik Źwiastego obrazu Źwiasta (–żukryte ziarno”).

Å

Å Å Å Å Å Å Å

Å Å

Cykl trzynasty. Baktun 12. Baktun Transformacji Materii.

1618–2012 n.e. / 12.0.0.0.0

Rozwój i triumf materializmu naukowego, europejski podbój Źwiasta, rewolucja przemysłowa, demokratyczne rewolucje w Europie i Ameryce. Kolonializm w Afryce, Ameryce Łacińskiej, Azji. Uprzemysłowanie Japonii. Karol Marks i rozwój komunizmu. Rewolucje komunistyczne w Rosji i Chinach. I i II wojna światowa. Bomba atomowa i era nuklearna. Rozwój siły Trzeciego Świata, islam, Meksyk i Indie. Globalny terroryzm i zapaść cywilizacji technologicznej. Oczyszczanie Ziemi i ostatnia faza globalnej regeneracji.

Epoka informacji i krystaliczno-solarnej technologii.

Synchronizacja galaktyczna.

Nazwy baktunów zostały nadane przez Jose Arguellesa.

(materia kursywę wg <http://www.slideshare.net/oroasor/jose-arguelles-faktor-majw>)

Å

Dlaczego ludzie na całej planecie działali wg podobnego schematu?

Å

Majowie znali odpowiedź.

Â

Tzolkin – ich rodzaj kalendarza do odmierzenia czasu, który składa się z 13 wierszy – baktunów i 20 kolumn – katunów, są – bardziej do **odmierzenia zmian galaktycznych energii**, niż zwyczajnego odmierzenia upływu czasu.

Â

Kalendarz Majów kończy się – wg naszego systemu mierzenia czasu – na dacie: 21.12.2012.

Dlaczego data ta jest taka ważna i jakie wydarzenie kosmiczne wskazuje?

Â

21 grudnia 2012 roku o godzinie 11:11 GMT dojdzie do niezmiernie rzadkiego wydarzenia:

wejścia Słońca na północną część gwiazdozbioru Wodnika galaktycznej Drogi Mlecznej, połączonego ze szczytem 11,3 letniego cyklu aktywności słonecznej oraz zsynchronizowaniem pól magnetycznych Ziemi i Słońca.

Â

Â

Â Nastąpi hiperaktywność Słońca.

Miejsce to uznawane było przez Majów za kosmicznego pra-ojca stworzenia, Dark Rift, ciemną przepaść.

Â

Majowie byli świadomi, że takie zmiany i koniec okresów już się zdarzały w historii Ziemi.

Wiedzieli też, że wiążą się one z kataklizmami.

Bez żadnej naukowej wiedzy i bez technologicznie zaawansowanych przyrządów byli w stanie precyzyjnie obliczać długie cykle, jakim podlega nasza planeta.

Wiedzieli również, kiedy zakończy się obecny cykl i jakie będą konsekwencje tego cyklu.

Â

Paweł Licznerski

Materiał nadesłany do strony www.andrzejstruski.com

Redakcja portalu nie ponosi odpowiedzialności za treść artykułów do portalu